

אומר השבחה

(שס) לא: מערב אדם קב חומטין וכו' והיינו אפי' לכתחילה כמבואר בפרש"י. וחיידוש גדול שלא נו' כמו דהיתירא זי בטוש"ע בח"מ סי' רך"ט:

(שס) מא. כי נחית זקיף כי סליק שחי וענין סוגיא זו הלכתא רבתא כינהו עד שאמרו כלנו כופר וכו' ע"ש. ומזה ליתן טעם הגון למה השמיטו כל גדולי הראשונים והאחרונים אזכרה זו למען ידעו דור אחרון האריך להחנהג כשירדו לטבול שם:

(שס) נב. קשרה זעלי' לפרה אדומה במוסרה כשרה לפי הוכח' תוס' שם ד"ה קשרה וכו'. דלגזי שור. הוי מוסרה שמירה פחותה אבל לגזי פרה הוי מוסרה שמירה מעולה ועדיין לפי שעה לא ראיתי חילוק זה בטוש"ע ח"מ סימן שצ"ו:

(שס) נג. במשנה זכרים יוצאין לבזבין רחלות יוצאות שחזות כזולות וכזבות וכו'. ובגמרא נג. נד. מפרש לזולתו והביאם הרמב"ם צפ"ך מהל' שבת. אמנם בטוש"ע סימן ש"ה השמיטו ענין כזולות דנשנית במשנה ומפרש בגמרא נד. דהיינו כדי שלא יעלה עליהן הזכרים והוא פלא:

(שס) עח: המוציא שטר חוב עד שלא פרעו חיי' משפרעו פטור ר' יהודה אומר אף משפרעו חייב. אם נזכר ומדבר זה ברמב"ם נריך חיפוש:

(שס) פא. חפי פותחת עהורין וכו' טמאין וכו'. שכל המחובר לקרקע וכו'. לא ידעתי מקומו בהרמב"ם:

(שס) נא. שתי הלחם ולחם הפנים שיעורן כגורגרת אם הוציא לר"ה בשבת ונעלם ממני מקומו בהרמב"ם ויש ליישב קצת:

(שס) קו הגד חגבים בשעת הטל פטור וכו' ולמסקנא לכ"ע מודים בזה. לא מצאתי עדיין:

(שס) קז השולה דג מן היס כיון שיצטו כסלע חייב אר"י צ"ח וזבין סנפיריו א"ר אשי לא תימא יבש ממש אלא אפילו דענד רירי. הנה הרמב"ם צפ"ח מהל' שבת דין א' כתב השוחט וכו' לפיכך אם העלה דג ומספל שלמים וכו' כיון שיבש צו כסלע זין סנפיריו חייב שעוד אינו יכול לחיות ע"כ והשמיט לגמרי שאפי' לא יבש אלא דענד רירי נמי חייב והעין משפט צא"ק ז' ציין מיימי' ובמחילה מכבודו עידותו בזה בעלה ואגב שיטפ"י כתב הכי:

(שס) קט. שריק' טויה שרי פיפיעי זיעי אסור עי' פי' רש"י ותוס'. לא נזכר בראשונים ואחרונים ובהפלאה שנערכין ערך שרק הארכתו צ"ד:

(שס) קיח. יהי חלקי עם גומרי הלל בכל יום וזיין בעין משפט צא"ק צ' טוש"ע א"ח סימן נ"ח סעיף ח'. דע בש"ע לא מצאתי. אלא רק בטור ולכן מה שהעיד גם בשם ש"ע ע"כ טעות הדפוס וגם הסעיף ה' נדפס בטעות עכ"פ חידוש על המחבר שלא הביא דין זה כמ"ש הטור. ועוד נפלאה ומכוסה ממני שלא מצאתי בטור וש"ע שכתבו למה דא"י הכא הקורא הלל בכל יום הרי זה יוחרף ודוק' שני מזמורי' הוא דשרי עיין בסוגיין גם ברמב"ם לא מצאתי עדיין אבל הרי"ף צפ"ה בצרכות דף קו [דפוס זולנבאך] הביאו וכן בהרא"ש שם וז"ל. ודע עוד דהא דאיתא בסוגיין בפסוקי דזמרה ופי' רש"י שני מזמורים של הלולים אבל הרי"ף כתב פי' מתהלה לרוד עד כל הנשמה וכ"כ הטור סי' נ"ח:

(שס) קנא: אסור ליטן צבית יחיד. לא מצאתי ברמב"ם וטוש"ע [והמג"א כתבו סימן רל"ט סק"ז] והרי"ף והרא"ש כתבו לדינא ולמה העלימו הרמב"ם וטוש"ע מזה ליתן טעם:

עירובין

דף נח: נקטינן אין מקדירין לא בעגלה ערופה ולא בצערי מלקט מפני שהן של תורה ועי' רש"י הנה הרמב"ם צפ"ט מהל' רוצח דין ד' גבי עגלה ערופה כתב אין מקדירין. דרם גבי ערי מלקט צפ"ח לא כתב כלום. וזעי טעמא רבה:

(שס) סג: כל הישן בקילעא וכו' וא"ר יוסף אפילו באשתו נדה לא מצאתי בשום אחד מגדולי ראשונים ואחרונים:

(שס) צב: אשה בגדולה וגט בקטנה וכו'. פליאה שהרמב"ם וטור ש"ע אה"ע השמיטו ענין זה שהיא הילכתא רבתי לגיטין. ומה שציין בעין משפט אות א' מיימי' פ"ה מהל' גירושין טוש"ע סימן קל"ט סעיף ט' במחילה מכבוד עצמותיו הקדושים העיד על ויה שלא ראה ולא מצא. ובכן עיין השמטה זו מזה לפרוק ובספר זכרון יוסף דף ע"ה ע"ג חמא' מה שהאריך שם בהשגחתו אלי לי לשמי:

העמקה ז' ע"י הנספח העופלי הרי"ק קאשל ע"כ ובשניל שיש לזה שייכה לחיובי' אומר השבחה הנכחיו הנה סס.

בשם אדונינו הרב המופלג הגאון המפורסם מו"ה

יצחק יוסף גרין אביד דקיק ברעס לא:

מסבת פסחים דף צ"ו. מה בין פסח מזרים לפסח דורות. פסח מזרים מקחו מנעשור וטעון הזאה